

שיחה עם רב

חיים חדשים

שיחה 5

שיחה 02.01.12 - אחרי עריכה

נושא השיחה: התלות ההדדית ביננו מחוייבת מהמציאות

תוכן

התלות ההדדית מחייבת

1 התלות ההדדית נמצאת בכל רבדי הקיום

2 התלות ההדדית בכל תחומי האנושות

חשיבות התלות ההדדית

3 ההשלכות השליליות של הקשר האגואיסטי בינינו

4 חוק הערבות ההדדית- קושר בינינו על פני העולם כולו

5 רשת הקשר מחייבת אותנו להתחבר ולהרגיש כמשפחה

6 הערבות ההדדית הסכמה להתעלות מעל כל ההבדלים

חינוך לערבות הדדית

7 ההשלכות בחיינו מחוסר החינוך לערבות הדדית

8 חינוך לערבות הדדית חובה

פתרון הערבות ההדדית

9 הקשרים בינינו הופכים אותנו לגוף אחד

10 לא סתם קשרים, אלא ערבות הדדית ברמה 16 האדם

11 שיטה פסיכולוגית חדשה מעל כל ההבדלים

12 הסדרת הקשר בינינו ע"י ערבות הדדית = פתרון לכל הצרות

הפעלת שיטת הערבות

13 דרגת החיים החדשה

14 הפסיכולוגיה החדשה- הוראות הפעלה

15 הערבות ההדדית, רשת הקשר בינינו- מחוייבת מצד ההתפתחות שלנו

16 הוראות הפעלה ליצירת השינוי בטבע האדם

אורן: שלום לכם. אתם מצטרפים אלינו לסדרת השיחות עם הרב לייטמן. שלום הרב לייטמן.
שלום.

אורן: אני רק רוצה להסביר את הסיטואציה שבה אנחנו נמצאים בסדרת השיחות הזו, אנחנו מנסים לדמות מצב, כאן, באולפן, שבו הרב לייטמן מלמד כיתה של אנשים, אזרחים. הם יכולים להיות תושבי ישראל או תושבי כל מדינה אחרת בעולם, שהמדינה שבה הם חיים, או לצורך העניין, הארגון שבו הם עובדים, החליטו להושיב אותם על ספסל הלימודים ולתת להם ללמוד דברים שיוכלו לקדם אותם כפרטים ואת החברה שבה הם נמצאים. ואנחנו לומדים. תצטרפו אלינו לשיעור ובטח יהיה מה ללמוד.

1. התלות ההדדית נמצאת בכל רבדי הקיום

אני רוצה לדבר מעט על ההדדיות שיש לנו בטבע, בחברה האנושית, בחיים הפרטיים של האדם. עד כמה שאנחנו תלויים זה בזה ועד כמה שכל הטבע מתנהג כמנגנון אחד. כשבשפה שלנו זה נקרא "ערבות". מה זאת אומרת "ערבות"? כשאנחנו חוקרים את כל היקום, אז אנחנו רואים שכולם, כל המערכות, תלויות זו בזו.

- הפלנטות מסתובבות סביב השמש, ולרובן יש עוד כוכבי לכת שנמצאים ומסתובבים סביבן. מערכת אדירה, שכמה שאנחנו חוקרים אותם, אנחנו רואים שהם נמצאים בתנועה הדדית, ותלויים זה בזה. עד כדי כך שלמשל הירח, שנמצא מעל כדור הארץ, משפיע על כל מה שיש לנו על פני כדור הארץ. גם על הבריאות שלנו, על ההרגשה שלנו, על תנועת המים

באוקיאנוסים ועוד ועוד הרבה שינויים. השמש, ודאי שהיא משפיעה עלינו. כל פיצוץ קטן בשמש אנחנו מרגישים. אומרים אפילו שיש כאלו תופעות שמסכנות את כדור הארץ, שיכולות להגיע ממש עד כדי כך שישרפו אותנו. ודאי שזה משפיע על כל המערכות האלקטרוניות שלנו.

- וכדור הארץ עצמו, אנחנו חיים בעצם על כדור שבוער בפנים, רועש, והכול נמצא באיזון מאוד מאוד עדין. הביולוגים, הזואולוגים והבוטניקאים אומרים, שכדי לייצר את סוג החיים שיש לנו על פני כדור הארץ, זכינו לתנאים מיוחדים מאוד שכמעט ולא רואים שיש עוד ביקום, עוד לא גילינו אותם ויש ספק גדול אם הם בכלל נמצאים. תנאים מאוד מאוד מיוחדים לעצת החיים מפני שלהתפתחות החיים שלנו נדרשים הרבה מאוד תנאים שיתנהגו יחד, בכוח המשיכה ובכמות המים וכל התנאים האחרים, לחצים, חום וכן הלאה. שודאי יוצאת לנו מכאן, בסך הכול איזו נוסחה אדירה, שאם רק נקיים אותה בדייקנות נוכל להגיע לתנאים שבהם יכולים להיווצר החיים.
- אנחנו שומעים מבזק חדשות, בסוף המבזק מספרים לנו בדרך כלל על האקלים, מה יצא, מה צפוי לנו מחר ובימים הקרובים. בדרך כלל עד שבוע ימים אנחנו יכולים איכשהו לעשות חשבון מה יקרה עם מזג האוויר, אבל לא יותר. למה? כי כשאומרים לנו מה יהיה מחר או מחרתיים, איזה חום, קור, גשם, רוחות, וכן הלאה, אנחנו מקבלים רק סיכום. אבל הנוסחאות שבהן משתמשים כל המומחים לאקלים אלה נוסחאות אדירות. שאפשר לחשב מה קורה רק בזכות המכשור הרב והמחשבים הגדולים שהם משתמשים בהם. הם צריכים לחשב את האקלים שבכל כדור הארץ, מה זורם ומאיפה. בקיצור, החיבור בין הנתונים הוא כל כך גדול, כל כך עמוק, כל כך עשיר, וזה רק כדי לחשב את הטמפרטורה מחר, את מהירות הרוח או את גובה הגלים. כל מיני נתונים, שאנחנו חייבים לדעת, בגלל שאנחנו כבר לא נמצאים רק במקום אחד, אלא שולחים מוניות ומטוסים. אנחנו צריכים לתכנן את הדברים האלה לכל המטרות. אז אנחנו רואים עד כמה שהדברים האלה מדברים על קשר גדול בין דומם, שמשפיע על הצומח, שמשפיע על החי, שמשפיע על האדם וההיפך, איך האדם משפיע על כל הדברים הללו.
- החיים שלנו תלויים בדומם. אנחנו הרי חיים מתוך האדמה והכול יוצא מהאדמה, אנחנו תלויים גם בצומח, כי זו החקלאות שלנו, וגם בחי, כי אנחנו חיים, זה המזון, ובלי מזון אנחנו לא מסוגלים להתקיים.

2. התלות ההדדית בכל תחומי האנושות

- ואנחנו גם לא יכולים לקיים את עצמנו, אלא רק בחברה האנושית, כשכל אחד פועל וממלא איזה תפקיד, איזה מקום בחברה, ולפי התפקיד שלו, הוא ממלא איזו משבצת וכך אנחנו מתקיימים. **וככל שאנחנו מתקדמים בהיסטוריה שלנו, אנחנו רואים שאנחנו נעשים חברה יותר ויותר מורכבת, יותר ויותר תלותית זה בזה.** עד כדי כך שהיום, אנחנו מעבירים כסף מבנק לבנק, מיבשה ליבשה, שולחים אוניות עם כל מיני מטענים. אפילו הבגד שעליי, אם אבדוק איפה הוא מיוצר, אז בטוח שאפשר להגיד שאין כאן איזו מדינה שלא השתתפה במשהו, בייצור חומרי הגלם, בעיבוד שלהם, בתפירה, מכירה ומשלוח וכן הלאה.
- זה רק מראה לנו עד כמה שאנחנו תלויים זה בזה.
- והתלות הזאת היא כבר רגילה בשבילנו, אנחנו מבינים שזה כך. רק התלות הזאת היא עדיין מסחרית כולה, ולא דרשה מאיתנו איזו השתתפות רגשית. וזה מה שקורה ברגע ההיסטורי האחרון, בזמן האחרון. שאנחנו רואים שהחיבור בינינו הגיע למימדים כאלו, שדורשים מאיתנו השתתפות יותר עמוקה, יותר צמודה, יותר קרובה זה לזה, עד כדי כך שאם לא יהיה משהו או אם יקרה משהו באיזו מדינה, זה ממש ישפיע על השניה.
 - ולא לחינם אנחנו רואים היום שיש מדינות שיכולות לבוא למדינה מסוימת ולקבוע שם כל מיני דברים, עד כדי החלפת השלטון ודרישה שיהיה כך או אחרת, כאילו שאין מדינה עצמאית. אנחנו רואים, שיש למשל מהומות בסוריה, ואז באות כל מיני מדינות מכל העולם ואומרות, "איך אתם יכולים להרוג כך את האזרחים שלכם, מה קורה אצלכם?" והשליט בסוריה לא יכול להגיד להם כלום. כאילו שזו לא המדינה שלו, ולא הוא בעל הבית שם וכן הלאה.
 - זאת אומרת, כאילו שזה מובן לנו שהתלות הזאת מחייבת את כולנו יחד. ואנחנו רואים שאנחנו כל כך קשורים זה לזה, שדורשים כבר מנגנונים בינלאומיים שונים, שבלי זה אנחנו לא מסוגלים להתקיים, במסחר, במדע, בתרבות. אם אנחנו רוצים להתקיים טוב, אנחנו

- צריכים לפתח תרבות, חינוך, גישה לחיים מאוד דומה זה לזה.
- בזמן האחרון, בכמה עשרות השנים האחרונות, התפתחה התיירות. ואנחנו נוסעים ממדינה למדינה ורואים עד כמה שכל המדינות נעשות קרובות זו לזו, לפי איך שאנשים חיים, איך שהם מבינים. אנחנו כולנו ניזונים מרשתות הטלוויזיה, מאתרי החדשות. אנחנו נמצאים עשרים שנה בקשר וירטואלי, באינטרנט, עד כדי כך שכבר נוכל עוד מעט גם להתקשר אחד לשני כך שלא נרגיש הבדל בשפה, כי יהיו שם אמצעים שיתרגמו בצורה אוטומטית בינינו, ואפילו מי שלא שולט באנגלית, כשפה בינלאומית, יוכל להיות קשור עם כולם.
- אנחנו לומדים, לפי המחקרים שלנו, שאנחנו קשורים היום עד כדי כך, שאפילו אדם הפשוט, האזרח הפשוט, דרך ארבעה אנשים קשור לכל אדם שבעולם. עד כדי כך אנחנו נמצאים קרובים אחד לשני, כאילו מחזיקים ביד. אנחנו לומדים שכל מדינה שעושה משהו, כבר לא יכולה לעשות משהו תחתיה, אפילו באדמה. כי בזה היא יכולה לשנות את האיוון עם פנימיות כדור הארץ, ואז מה שיקרה אצלה יכול להשפיע לא רק על השכנים שלה, אלא במקומות אחרים.
- אנחנו הגענו להסכמים בתחום הדייג ובעוד כל מיני תחומים, שבהם אנחנו יכולים להזיק זה לזה, ויש לכל אחד ואחד איזו מכסה מסוימת בפליטת גזים ובכל דבר שאנחנו מוציאים מהטבע. זאת אומרת, אנחנו מתחילים יותר ויותר להרגיש שאנחנו נמצאים על פני כדור הארץ אחד, שהוא בית כללי לכולנו, ובאמת כאן כולנו תלויים זה בזה ובכל הכדור המשותף הזה ולא יכולים לעשות מה שבא לנו.

2.1. ההשלכות השליליות של הקשר האגואיסטי בינינו

- לצערנו אנחנו נמצאים עדיין בהתפתחות אגואיסטית כזאת שלא מתחשבים כל כך בזה. אפילו החלל, שאנחנו שולחים אליו כל מיני חלליות, כבר עשינו שם די חוסר סדר ומסתובבים שם גושים גדולים וקטנים, מיליוני חלקיקים וחלקים יותר גדולים מכל מה שנשלח מכדור הארץ, וזה באמת משפיע עלינו. ולפעמים אנחנו שומעים שיש איזו תקלה, אז זה יכול ליפול על כל אחד מאיתנו מלמעלה, ומי יודע מתי ועל מי.
- ראינו גם תופעות לא נעימות, שמתפוצץ הר געש באיסלנד ומשם משפיע על כל אירופה, עד סיביר. עד כדי כך ששדות תעופה נכנסים לשביתה וזה מאוד משפיע. למשל הצונאמי, שפגע בתחנת הכוח הגרעינית ביפן, עד כמה שזה השפיע על כל העולם. גם בזה שכולם התחילו לחשוב האם לא כדאי או לא כדאי להם לבנות או לעצור את התפתחות תחנות הכוח לתחנות גרעיניות ועוד דברים.
 - אנחנו רואים שאף מדינה לא יכולה לבנות את היחס שלה, את הפוליטיקה שלה, גם פנימית וגם חיצונית אם היא לא מתחשבת עם עוד עשרות ואפילו מאות גורמים חיצוניים, וכל תנועה שבה חייבת להתחשב בכל העולם.
 - ואפילו החזקים והמובילים, שכאילו יכולים לא לעשות חשבון לאף אחד, הם בכל זאת חייבים לעשות חשבון. כי זה לא בגלל שהם חזקים, אלא בגלל שאנחנו תלויים זה בזה, ומי יודע איזו תנועה קטנה, שינוי קטן, שבאיזו מדינה, איך הוא משפיע על האחרים.

2.2 חוק הערבות ההדדית- קושר בינינו על פני העולם כולו

- זאת אומרת, מיום ליום אנחנו ממש מרגישים את עצמנו בעולם יותר ויותר מורכב, וגם תלוי זה בזה. **ולכן אנחנו מדברים על החוק שמקיף את כולנו, שמחזיק את כולנו יחד, והחוק הזה נקרא "ערבות הדדית".**
- ואם אנחנו מדברים על החוק הזה של ערבות הדדית, שהוא כאילו שייך למדינות, לחברות בינלאומיות, ולהתנהגות בינלאומית גדולה, מסיבית, חזקה, **האם זה איכשהו פועל על האדם הפשוט? ורואים שכן,** משנה לשנה אנחנו מרגישים את זה יותר, שאם באירופה או באמריקה פתאום יש איזו תקלה קטנה באיזה בנק, אז פתאום מרגישים את זה בכל המדינות, ובעיקר בסין, שמייצרת ומוכרת שם את המוצרים שלה, ואז היא נכנסת לאיזו בעיה, וזה כבר משפיע על חצי מהעולם ועוד ועוד. זאת אומרת, המסחר במיוחד, הכלכלה, הפיננסים, קשרו אותנו עד כדי כך שאנחנו מרגישים את הדברים האלה ממש כהכרחיים לקיום, כי בזה תלוי המזון שלנו, בזה תלוי הלבוש, בזה תלויה ההסקה, תעשיית התרופות הבינלאומית,
 - היום אין אף מדינה שמספקת לעצמה את כל הצרכים שלה. לפני מאה שנה כל מדינה הייתה

- מספקת לעצמה כמעט את כל הצרכים שלה. זה התחיל מזה שהאנגלים כבשו את הודו, ואז הם החליטו שיותר קל להם להביא אפילו ירקות ופירות מהודו במקום לגדל בעצמם, ואז במקום זה הם פיתחו תעשייה, ואת המזון שלהם הם הביאו הודו. וגם נפתחה תעלת סואץ. זאת אומרת, האנשים התחילו להבין שההתמחות כדאית, שאתה מייצר דבר אחד ואני דבר אחר, וכן הלאה. בהתחלה זה היה כך שבכל מפעל היו מייצרים הכול, מהבורג עד המכונה כולה, עם כל החלקים שלה, עם המנוע שלה ועם ספק הכוח החשמלי, הכל ביחד, הכל במפעל אחד. והיו מייצרים אפילו את החשמל באותו מפעל, במכונות קטנות, וכך כל התהליכים היו סגורים במקום אחד. ואחר כך החלו לבודד את ייצור החלקים, שיש מפעל שמייצר ברגים, ואחר שמייצר אומים, ואחר חלקים חשמליים וכן הלאה.
- עד שאם אנחנו מדברים היום שאיזה מפעל מייצר מכונות, אז הוא מקבל אספקה מאלפי מקומות, ואפילו המדינות השונות משתתפות. ובזמן האחרון עוד יותר, כי היפנים במקום לבנות תעשיית מכונות אצלם, כשממילא הם מספקים אותן לאירופה או לאמריקה, אז הם כבר בונים את המפעלים שלהם באירופה או באמריקה, איפה שהשוק נמצא. רק שהם מנהלים אותו מרחוק, ואפילו לא מנהלים, אלא שמים שם פועלים וגם מנהלים מקומיים, וזה רק נקרא שזה כאילו יפני וכן הלאה.
 - זאת אומרת, יש ערבוביה כל כך גדולה בכל הדברים, שבדרך כלל אנחנו כבר לא יכולים להבדיל מי נמצא ואיפה. פתאום באמצע המדינה יש מפעלים ששייכים למדינה אחרת, ותחנות דלק, ובכל דבר נכנסים כבר בעלי בתים זרים ב-30%, 50% וכן הלאה. וכך נהוג בכל העולם, כי כדאי להם לעשות זאת. והממשלות לא מפריעות לכך, כי בזה הן מרוויחות יותר, והאזרחים מקבלים עבודה וכולם נהנים. וכך בעצם חשבנו שזה יתפתח יותר ויותר.
 - וכשהארצות המפותחות גמרו בעצם להתפתח די צרכם, אז הן התחילו לפתח את הארצות האחרות, את העולם השלישי מה שנקרא, אפריקה ואסיה. הם יצאו לשם להקים את המפעלים והכול. וכדי להקים מפעל אתה גם צריך ללמד את האנשים קודם, אז נפתחו בתי ספר, הם התחילו לקבל משם אנשים ללמוד אצלם ובאוניברסיטאות וכן הלאה. ואז העולם נעשה ממש כולו ברמת חיים, ברמת חינוך, תרבות, מדע, מאוד מקושר. עד כדי כך שכמו שהאמריקאים צוחקים שאם הם רוצים להתקשר מניו יורק לבוסטון כדי לדעת משהו, אז זה עובר דרך הודו, ששם יושבים אנשים שעונים לטלפונים, ומחברים אותם וכן הלאה. זאת אומרת, **הקווים האלו כל כך קושרים אותנו זה לזה, שאנחנו לא מתחשבים במרחק, לא במדינות ולא ביבשות.**
 - ואם ניכנס לזה עוד יותר אנחנו נראה שפשוט כל כדור הארץ נמצא ברשת קשר אדירה, רב גונית, רב שכבתית ביניהם, ואי אפשר היום לבנות משהו, לעשות משהו, אם אתה לא יודע, לא מקבל מכל העולם מכשור המתאים לך ביותר, וידע, ואנשים והכול, וכך בנוי העולם. והדבר הזה היה מתפתח כך במשך מאה השנה האחרונות,

2.3 רשת הקשר מחייבת אותנו להתחבר ולהרגיש כמשפחה

- הגענו פתאום למצב שרשת הקשר הזאת לא עובדת. ויש כביכול הרבה סיבות לזה שהיא לא עובדת שהחכמים ואנשי מקצועות כסוציולוגיה, ופוליטולוגיה, פיננסים וכלכלה, לכולם יש כל מיני תירוצים, אבל בסופו של דבר התירוץ הוא אחד ופשוט, **שאנחנו הגענו לכזה קשר בינינו, שהקשר הזה דורש כבר קשר יותר פנימי בינינו, שכדי להמשיך את ההתפתחות שלנו, אנחנו חייבים להגיע לחיבור צמוד יותר, להבין ולהכיר בערבות ההדדית. שתלויים אנחנו זה בזה, שאנחנו כולנו חיים בכדור הארץ אחד, ואין לנו ברירה אנחנו צריכים להרגיש שנמצאים כמו במשפחה אחת.**
- זאת אומרת, ההתפתחות שלנו התחילה מדרגה כזו ששלחנו זה לזה בתור מסחר כל מה שאנחנו מייצרים, מכונות למיניהן, מזון, וכולי. והגענו עד לכך שהתחלנו לעשות ייצור משותף, עד שעשינו בנק משותף, יש לנו בנק בינלאומי, עד שבורסות התאחדו, אני יכול להיות במסחר בבורסה בטוקיו, ואחר כך בגרמניה, במוסקבה, בניו יורק וכן הלאה. ולא חשוב איפה ומה, כי בכל מקום זה בעצם אותו דבר. ואני רק רואה איפה כדאי ואיפה לא כדאי, אבל הכסף נמצא אפילו במקום אחד, רק הבנקים שולחים זה לזה את המברקים שלהם בדואר אלקטרוני וזה מספיק. אפילו לא שמים לב איפה זה נמצא, כי אנחנו חושבים שתחת הכסף יש מטבעות זהב, אבל זה לא חשוב איפה הכסף נמצא, יכול להיות שהוא נמצא באיזו מדינת עולם שלישית, כמקלט לכל אוצרות הזהב, והעיקר הפתקים שמעבירים ממקום למקום.

2.4 הערבות ההדדית הסכמה להתעלות מעל כל ההבדלים

כמו שאמרתי שבזמן האחרון אנחנו מרגישים שהקשר בינינו לא יכול להימשך. רואים את זה במיוחד באירופה, כי מצד אחד זה מקום מפותח, ומצד שני זה המקום המחולק ביותר. ואנחנו רואים שם עד כמה שהחלוקה ביניהם, חוסר ההתאמה הפנימית, ההבנה, ההרגשה שהם מיוחדים, שהם שייכים למערכת אחת, היא עוצרת את כל המדינות האלה של השוק המשותף, שלא מספיק שוק משותף, שצריכים כאן לאחד את כל המדינות האלה בקשרים הרבה יותר צמודים, ובזה יש קושי. והקושי הוא בזה שאנחנו חייבים להיות קרובים זה לזה לפי הרוח, לפי הבנת המצב, לפי זה שאנחנו נכיר עד כמה שאנחנו לא מסוגלים זה בלי זה. זאת אומרת, חייבים כאן לחנך את העם, כשהאירופאים הם שלושים מדינות, שתלות הדדית ביניהם היא ההכרחית.

ברור שכך זה יוצא, רק הבעיה היא שגם אנשים שהם מקבלי החלטות, פוליטיקאים, גם מדענים, גם אנשים ממעמד הביניים, וגם האנשים הפשוטים, אמנם בשכל הם מבינים, אבל ברגש הם עדיין לא כל כך מוכנים לוותר על הפרטיות ועל הלאומיות שלהם. למרות שאנחנו חושבים שלא צריכים, אדם לא צריך להשתנות בהתנהגויות שלו, בהרגלים שלו, במה ששייך לתרבות, למה שנמצא בעם, למנהגים שלו, אלא הוא צריך רק להתעלות מעליהם לקשר עם האחרים, לערבות הדדית. שבאמת, למרות שאנחנו שונים, אבל אנחנו איכשהו מסתדרים כמו במשפחה אחת.

- נכון זה לא כל כך פשוט. יש לי אבא ואמא, ולאשתי יש אבא ואמא, ויש להם עוד ילדים, אחים ואחיות משני הצדדים, וגם לנו יש ילדים, בנים ובנות, ובכל זאת אנחנו צריכים איכשהו להתחשב זה בזה, ואנחנו תלויים זה בזה, גם בטוב וגם ברע. אנחנו לא הולכים לשנות ולכופף זה את זה, אלא אנחנו מבינים שפעם פגשתי אישה, ויתכן שהיא מאוד שונה ממני באופי, אבל מכל מיני חשבונות החלטנו להיות יחד. אז בהחלטה יחד בעצם סיכמנו, הסכמנו, אפילו שלא דברנו על זה, ולא היה לנו כל כך חינוך לדבר על זה, אבל היה מובן שאנחנו הולכים על חיים משותפים שבהם לא תמיד הכל ורוד, וגם נצטרך לוותר זה לזה, ולהסכים בחצי דבר או ברבע או בשליש, כל אחד ואחד. אלא באין ברירה אנחנו מתקשרים זה עם זה, מפני שאנחנו רוצים לבנות משפחה, המשך, ולתמוך זה בזה.

3. חינוך לערבות הדדית

3.1 ההשלכות בחינוך מחוסר החינוך לערבות הדדית

ובעצם החינוך הזה חסר לזוגות הצעירים, איך לדעת להסתדר ביניהם למרות הפער בין אחד לשני, למרות שאנחנו שונים, אמנם יש לנו בחירה חופשית למצוא משהו שהכי מתאים לנו ואנחנו משתדלים. אצל חיות זה מורגש מאוד, כל חיה מחפשת לעצמה משהו שהכי מתאים לה. ואנשים, מפני שיש להם בירור מקולקל, הם מחפשים משהו מיוחד, משהו מאוד נדיר, והם לא מבינים שדווקא בזה יהיה להם אחר כך קושי להסתדר. חוסר ההשכלה, ההבנה והחינוך לחיות חיים יחד בלווה זה לזה, גורם למצב שאנחנו נמצאים במשבר במשפחה, בזה שכבר יותר מחצי אוכלוסיית העולם, הצעירים במיוחד הם או רווקים או לא מוכנים להתחתן, וגם לא רוצים להביא ילדים, כי הם רואים עד כמה הם לא מסוגלים לטפל, אז איך לעשות עוד משהו. זה כבר משבר שנמשך שנים, הוא התחיל בערך לפני כשלושים שנה.

- ובעצם עלינו להמשיך אותם הקווים גם למצבים בין המדינות. כל אחד מאיתנו כלפי המדינות השכנות לפחות, נמצא גם המקבל וגם הנותן, כמו זוג. ולכן גם שם עלינו ללמוד איך לוותר ואיך להתחבר מעל כל ההבדלים והפערים. גם את זה לא למדנו, לא קיבלנו את זה בבית הספר, לא למדנו איך אפשר לעשות זאת, מה היא הטכניקה של הוויתור. שרק מהוויתור אנחנו יכולים להתכוון למשהו טוב.

3.2 חינוך לערבות הדדית חובה

אבל מאין ברירה אנחנו נמצאים היום במשבר כזה, שהוא לפחות מלמד אותנו את ההכרחיות בזה. ויש לנו תקווה גדולה, שההכרחיות הזאת תהיה מורגשת באנושות כך שהם לא ילכו לגירושין, כי גירושין בין המדינות אלה המלחמות, ואנחנו נבין שאין ברירה, שחייבים להתנהג באיפוק. לכן כבר מזמן בינינו את האו"ם, כביכול אותו מקום היכן שאנחנו יכולים להתחבר יחד כולנו ולדון על שלום בית, זאת אומרת שלום העולם שלנו. ויש עוד ארגונים למיניהם שמטפלים בחינוך, שמטפלים בבריאות, יש הרבה ארגונים כאלה. כשהייתי פעם בז'נבה, חוץ מהרצאות והשיחות שנתנו שם, גם ביקרתי בארגונים. אלה ממש רחובות

שלמים של ארגונים בין לאומיים. יש ארגונים שאני אפילו לא ציפיתי שהם קיימים. כמו ארגון לתדר, שכל רדיו וכל טלוויזיה בעולם יקבלו תדר משלהם כך שלא יפריעו לאחרים, בשביל זה צריכים ארגון בינלאומי. ארגון ליצירת תרופות, שאף אחד לא יפריע לשני. ארגון בריאות, שאנחנו נקבע סטנדרטים בבריאות ואז נוכל להבין את זה, ונוכל לשלוח אנשים חולים למקומות אחרים, והרופא שרושם מכתב לחולה, ידע לספר את זה לרופא אחר בקצה השני של כדור הארץ. יש אפילו ארגונים שקובעים אילו דגלים יכולים להיות לכל מדינה, שאני לא אעשה אותו דגל כמו שלך. יש כל כך הרבה ארגונים, שזה פלא. יש סטנדרטים לכל דבר ודבר, כי אנחנו עד כדי כך נעשים קשורים וקרובים זה לזה, שצריכים לסדר חוקים. כמו שבתוך המדינה אנחנו קובעים חוקים על יד הפרלמנט, איך לחיות, איך להסתדר, כך אנחנו חייבים לעשות היום בכל העולם. וכבר עשרות שנים שארגונים כאלה קיימים ובלעדיהם יהיה לנו קשה מאוד.

- אבל היום הגענו לא לזה שאנחנו צריכים להגדיר לכל אחד את המקום שלו, אלא **הגענו למצב שאנחנו צריכים לבנות גג משותף. והגג הזה צריך להיות בהבנה ובהרגשה המשותפת שאנחנו כולנו נמצאים כמו בחדר אחד. ויהיה לנו קשה מאוד להיות יחד בחדר אחד, אם אין בינינו קשר, וקשר טוב. שאנחנו נרגיש קרבה זה לזה, תלות הדדית, שהתלות הזאת תחייב אותי לשנות את היחס שלי לאחרים.**

4. פתרון הערבות ההדדית

4.1 הקשרים בינינו הופכים אותנו לגוף אחד

- הבנת התמונה הזאת, זה שאני אראה אותה במו עיניי עד כמה אנחנו תלויים, עד כמה אנחנו קשורים, עד כמה אנחנו מיוחדים, רוצים או לא רוצים, בכל מיני רמות. התלות היא באוכל, בביגוד, בחינוך, בתרבות, בטכניקה, באספקת אנרגיה, במים, בחשמל, ואפילו באוויר, כך שאם אתה עושה משהו עם התעשייה שלך, אז אין לי מה לנשום. ואנחנו מכירים את חוקי קיוטו שלפיהם עד כמה ניתן לכל אחד להוציא את הלכלוך ולקלקל את האטמוספירה, את האוויר וכן הלאה.
- אני חושב שאנחנו צריכים להוסיף כאן את מבחר הארגונים הבינלאומיים, במה הם מטפלים, ועד כמה שאנחנו נרגיש דרכם את הקשר בינינו. יש כאלה שנמצאים בפריז, בלונדון, בניו יורק אבל העיקר זה בז'נבה. וזה מאוד חשוב, זה נותן לאדם הרגשה על התלות ההדדית שזה לא יאומן, שזה הרבה יותר גרוע ממשפחה. במשפחה אני יכול להפסיק לדבר, אני יכול להתרגז, אני יכול אפילו להתנתק לזמן מה או להיות באיזה מרחק.
- כאן אי אפשר. כאן יוצא, שכל המדינות האלה, מאות מדינות שקיימות בעולם, כשהן כבר נמצאות בפסיפס אחד כזה, בלגו אחד כזה, אף אחת לא יכולה לצאת מהלגו הזה ולסובב את עצמה איך שבא לה. אנחנו משתדלים כך לעשות ואנחנו רואים שכל פעם שנכנס משהו ורוצה לעשות איזו מין תנועה פרטית משלו, זה לא הולך. הוא בכל זאת אחרי זמן מה חוזר בו, או יכול להיות שמשתדל לעשות זאת רק בצורה מילולית, אבל לא באופן פעיל, כי דברים אלה בימינו כבר אי אפשר לקיים אותם.
- אפשר עוד לדבר הרבה על הקשר בינינו שמחייב אותנו בזמן האחרון להיות קשורים נפשית זה לזה, כביכול ברגשות. אנחנו לא נתחיל להתקשר בינינו בחוקי האקולוגיה, בתעשייה, במערכת הבנקאית, בחינוך המשותף, בבריאות המשותפת ובכל יתר הדברים. אלא **האדם עצמו צריך להיכנס כאן לקשר וכל אדם ואדם והמדינות בהתאם לכך, לקשר טוב אחד לשני. ההתפתחות שלנו הטכנולוגית והתרבותית, האבולוציה שלנו, הגיעה מהתפתחות של דומם, צומח, חי, ואדם ובאדם התפתחנו גם בדרגות האלה, עד שהגענו היום לכך שאנחנו הופכים להיות כאדם אחד, כדמות אדם אחד, שבאמת נקרא ה"אדם". איזו דמות כזו, שאפשר כך להגיד עלינו.**

4.2 לא סתם קשרים, אלא ערבות הדדית ברמת האדם

- ולכן כאן מתעוררת השאלה, איך אנחנו נבצע את הדברים? אם בלי זה אנחנו לא נוכל להתקיים, ואם באמת היחס ההדדי הטוב הוא עכשיו נמצא ממש כנדרש מההתפתחות שלנו, כי בלי זה אנחנו לא יכולים היום גם לתקן את החוקים בכלכלה, בתעשייה ובמסחר.
- אנחנו רואים שהעולם נמצא באיזה מבוכ, באיזה בלבול, בחוסר הבנה מה עושים הלאה. אנשים כאילו איבדו קשר ביניהם, כי עכשיו נדרש מהם להיכנס לקשר נפשי, לבבי, וכך אף פעם לא היה בינינו. או שהיינו מזלזלים זה בזה, או שהיינו מאין ברירה מתקשרים זה לזה, או שהיינו עוד יותר מוצמדים זה לזה, אפילו נכנסים עם התעשייה, עם המסחר, החינוך,

התרבות, עם הבריאות, עם כל המערכות האלה זה בתוך זה. אבל לא נדרש היה מהאדם וממדינות להיות ביחס יפה אחד לשני.

- כביכול כאן דורשים ממני מאמצים פנימיים, פסיכולוגיים, ביחס לאחר. אבל כנראה שזה מה שההתפתחות שלנו דורשת מאיתנו, זה מה שאנחנו מרגישים שבלי היחסים האלה, אנחנו לא נוכל גם הלאה להתקיים יחד נכון בתוך אותו בית קטן שלנו. כי אם אנחנו סתם חיים יחד, אני ועוד אנשים באיזה מקום, זה בסדר, אנחנו חיים באיזה מקום יחד מאין ברירה, לכל אחד יש את הפינה שלו. אבל היום אין לכל אחד את הפינה שלו, **אנחנו לא סתם נמצאים כל אחד באחת מארבע פינות החדר ויש לנו בחדר נניח ארבעה אנשים. אלא אנחנו עד כדי כך עכשיו תלויים זה בזה כל הארבעה וכל אחד בכולם, שבלי היחס הנכון בינינו, אנחנו מרגישים את החיים שלנו נוראיים.**
- וכאן אנחנו צריכים לעשות שלום בית. ואותו שלום בית נקרא "ערבות הדדית". זאת אומרת, **הצורה שאנחנו צריכים לקבל היא צורת ההדדיות. כלומר, חיבור כזה שכל אחד מרגיש שהוא בנפש, ממש בחיים שלו, תלוי בשני.** כמו קבוצת חיילי קומנדו, שבה החיים של כל אחד תלויים באחרים. כל חייל בעצמו, אם החיילים האחרים לא יעזרו לו ולא ישמרו עליו והוא עליהם, כולם ילכו לאיבוד.
- יש לנו כאלה מערכות בטבע, יש לנו כאלה מערכות בטכניקה בתלות ההדדית, הנקראות מערכות אינטגרליות או מערכות אנלוגיות, שבהן כל החלקים קשורים זה לזה. אם יוצא ממש איזה חלק, כל המכונה מפסיקה לעבוד. וכך **כנראה לפי ההתפתחות של החברה האנושית אנחנו הגענו למצב וגדלנו כך, שהיום הגענו לחיבור כזה.**

4.3 שיטה פסיכולוגית חדשה מעל כל ההבדלים

איך אנחנו מתקנים את עצמנו, כך שיתאפשר לנו קיום יפה, טוב, ובטוח? כי אם לא כן אנחנו רואים, שאנחנו נמצאים מובטלים, במשבר בחיי המשפחה, בחינוך ובחיי היומיום. אנחנו הגענו לאיזה מצב, שחוסר הבנה, חוסר הרגשה הדדית, הוא נעשה גורלי. וממש כל האנושות כמשפחה אחת נראית, רק משפחה שנמצאת במצב לא טוב.

- לכן אנחנו ממליצים כאן על שלום בית שהוא נגרם על ידי כוח חיצוני, כוח שלישי. כי כשיש בעיה בין בני זוג, מגיע אדם שלישי, חכם, או מומחה במקצוע הזה ומתחיל לדבר, איזה פסיכולוג. הרבה אנשים הולכים לפסיכולוג שלהם, בכלל זו אופנה להיות עם פסיכולוג צמוד כל החיים ואז אותו מומחה מתחיל לקשר ביניהם. הוא מדבר עם אחד, מדבר עם השני, מדבר עם שניהם, מעביר ביניהם שיחות, שואל שאלות, עונה תשובות, מחייב אותם איכשהו לדבר ביניהם, לפתוח את עצמם אחד לשני, עוזר להם להתקשר, עוזר לכל אחד מהם להבין את עצמו, כל אחד שיבין את עצמו ויבין את השני. ואז יבין עד כמה, אפילו שהוא הפוך מהשני, כדאי לו לוותר על ההפכיות הזאת. זאת אומרת הוא גם לא מוציא מעצמו את כל מה שיש לו נגד השני, וגם הוא סולח לשני ומוותר על הדברים שלא מוצאים חן בעיניו כמו שאומרים וכמו שכתוב "על כל פשעים תכסה אהבה", אם אנחנו מבינים את הפשעים ההדדיים, ושכולנו כאלה מצד הטבע, כולנו אגואיסטים, חסרי התחשבות, אבל אם אנחנו רואים שאין לנו ברירה, גם במשפחה, גם עם הילדים, גם במסחר ותעשייה, גם בחיי היום יום, במזון, באוויר הצח, בחיים טובים ובטוחים, אז מאין ברירה אנחנו מוצאים את השיטה הזאת שעוזרת לנו להתקשר זה לזה.
- שיטה פסיכולוגית, שאומרת בוא נספר אחד לשני יותר, בוא נדע אחד על השני יותר, בוא נדע על הטבע, על האופי של כל אחד ואחד, על האופי של העמים, בואו לא נתבייש בזה אלא נגלה זאת כמו אנשים מבוגרים, כמו אנשים חכמים, שאלה אנחנו, ומעל זה לבנות קשרים. לא לדכא אף אחד, לא לדקור אף אחד עם מה שיש לו, לכל אחד באמת לא חסרות נטיות ותכונות לא נעימות, אבל אנחנו מעל זה בונים קשר "על כל פשעים תכסה אהבה". הפשעים נמצאים, ולאט לאט אנחנו מתוך האהבה מפסיקים לראות אותם.
- נניח כמו אמא לגבי הילד שלה. היא מסתכלת על הילד שלה, ובעיניה הוא הכי יפה, הכי טוב. היא לא מסוגלת לגלות בו דברים לא טובים ורעים, כי האהבה "מקלקלת" אותה והיא רואה בו רק דברים טובים, ואת הרעים שיש היא לא רואה. ובילד של השכן היא רואה דווקא ההפך, היא רואה את החצי הרע ולא רואה את החצי הטוב, כי אין לה אהבה אליו. אבל ברגע שתהיה לה אהבה גם לילד של השכן אז גם בו היא לא תראה שום דבר רע אלא רק טוב. אנחנו רואים את זה בחיים. אפשר לדבר עם כל אמא ולהתחיל להצביע לה על תכונות אופי או

התנהגות לא טובה של הילד שלה, היא לא תסכים, היא לא תסכים. או שהיא תצדיק אותו לגמרי, שהוא עושה את זה נכון וטוב, או שהיא לא תסכים שזה בכלל נמצא בו, כי היא באמת לא רואה. זה נקרא "על כל פשעים תכסה אהבה".

- ולכן הערבות ההדדית שאנחנו צריכים להגיע אליה, מגיעים אליה בצורה כזאת, שאנחנו מאין ברירה מתחילים מרחוק לקשר בינינו, ללמוד את כל הדברים שיש בינינו, אבל הלימוד עצמו מלכתחילה צריך להיות לשם בניית קשר של אהבה מעל הפשעים. זאת אומרת, מלכתחילה אנחנו מתכוונים לויתורים, ואז נגיע למצב שנוכל להתאחד גם ברמה הנפשית בינינו, כך שנרגיש את עצמנו קרובים.
- העולם ודאי יהיה יותר בטוח, יותר רגוע. אנחנו לא נפחד להוציא את הילדים שלנו לבד החוצה שיטיילו, כי כל אחד ואחד ידאג להם כמו שאנחנו דואגים להם, ואנחנו כך נדאג לאחרים, וכן הלאה.

4.4 הסדרת הקשר בינינו ע"י ערבות הדדית = פתרון לכל הצרות

זאת אומרת, וודאי שאם אפשר בכלל לדמיין, לחלום על איזו חברה טובה, אז ודאי זאת חברה שבה מקיימים את חוק הערבות ההדדית.

ולגבי הטבע, אנחנו מתקדמים בהתפתחות שלנו, ואנחנו רואים, שמיום ליום או לפחות משנה לשנה עד כמה אנחנו נכנסים למשברים יותר ויותר עמוקים. ולא שמחים שיבוא משבר כלכלי, מה עם יתר המשברים שאנחנו נמצאים בהם? אנחנו לא מטפלים בהם כבר שנים. יש כאלה משברים שכבר עשרות שנים אנחנו נמצאים בהם, בעיית הסמים, הייאוש שהוא המחלה הנפוצה הראשונה בעולם, באקולוגיה, בחינוך, במשפחה. בכל, אז זה לא רק בעניין של כלכלה. ולכן אנחנו צריכים להבין שהפתרון הכללי לכל הבעיות האלה זה קשר נכון בינינו, והוא משפיע על כל הדברים מהרמה הבינלאומית ועד ליחסים שבתוך העמים ויחסים בתוך המשפחות. ולכן ידיעת מערכת הקשר בינינו ההכרחית עכשיו, היא שמחייבת אותנו לבנות יחסים טובים בינינו, לא סתם כך לעשות הסכמים על הנייר, הסכמי שלום, הסכמי מסחר, תעשייה, כלכלה, זה דבר הכרחי. זה דומה להסכם שעשיתי כשהתחתנתי, עשיתי הסכם עם בת הזוג שלי, וההסכם הזה הוא באמת רק על הנייר. ואנחנו חיים יחד בתוך הבית, אבל אין לנו חיבור פנימי, נפשי. רק בתוך השטח המשותף איכשהו אנחנו מסתדרים, אז בסופו של דבר המצב שלנו מגיע מהר מאוד לרמה כזאת שאנחנו לא מסוגלים יותר לקיים אותו ואז אנחנו חייבים להתרחק. כדי לא להביא אותנו למלחמת עולם, להתפרצות האגו, אנחנו צריכים להביא לכל אדם ואדם את הראיה הזאת של הקשר בינינו ועד כמה שהיום דורשים מאיתנו את הקשר הזה שיהיה מלב אל לב. אנחנו רואים עד כמה בטבע הכללי הכול מסודר יפה, עד כמה כולם קשורים זה לזה, כל אוצרות הטבע, כל אוצרות האדמה, כל החלקים של הטבע מהכוכבים הענקיים, הרחוקים, ועד הכינים הקטנות, וגם דברים שאי אפשר לזהות בעין, כולם קשורים במערכת אחת. כמה שאנחנו מתקדמים יותר במדע שלנו, אנחנו מגלים יותר ויותר את ההתקשרות הזאת, האינטגרליות הזאת, ההדדיות הזאת שיש, ואנחנו יודעים שאם אנחנו פוגעים באיזה זן אחד זה גורם לעוד אלפי השלכות בחיים שלנו.

- אנחנו צריכים להבין שכך גם קורה באותה צורה ועוד יותר בחברה האנושית. **ולכן ההצלחה שלנו תלויה רק בקשר הנכון בינינו שנקרא "ערבות הדדית", שכל אחד ואחד ירגיש שהוא תלוי בכולם וכולנו תלויים בכל אחד ואחד, ובהתאם לזה מכאן אנחנו נקבע חוקים חדשים חברתיים ובינלאומיים, יחס בין בני אדם בבית, בעבודה ובמקומות המשותפים, בכל המקומות, ובכלל כל אדם ואדם אפילו שהוא לבד. כולנו חייבים לדאוג למשפחה הגדולה שלנו, כי אנחנו בסך הכול נמצאים יחד במקום אחד וקשורים עוד יותר מאנשים שנמצאים כמשפחה בדירה אחת.**
- התלות הזאת גם מקנה לאדם, חוץ מהרגשת הביטחון, גם שגשוג, וכל טוב. הוא מרגיש שנמצאים סביבו לידו אנשים שרוצים טוב, פתאום כל העולם הוא משפחה אחת, אני לא מפחד, אני לא מתבייש, אני בכלל לא חושש מכלום, כל העולם שלי הוא, אני נושם ברווחה, אני מרגיש את עצמי בכל מקום ברחוב, בבית. אני טס לכל מיני מקומות, אני מרגיש בכל מקום שאני נמצא בבית.

5. הפעלת שיטת הערבות

5.1 דרגת החיים החדשה

כאן אנחנו צריכים להבין שהחינוך הוא העיקר. להגיע לראיה כזאת, להחלטה כזאת, ולאט לאט לביצוע הדרגתי בתוך האדם, שכך הוא יתייחס לאחרים. זו עבודה גדולה מאוד, אבל היא החשובה ביותר. ועכשיו כל האנושות נכנסת לעידן החדש הזה. שנצטרך לעשות על עצמנו את התיקון הזה, להיות באמת בני אדם. חלקים, "בני" זה חלקים של אותה דמות ה"אדם" שכולנו יחד כך נמצאים בו. נקווה שההתפתחות של החינוך האינטגרלי יאפשר לכל אחד ואחד לראות את ההוכחות מהטבע, מהמחקר, מהחיים, מההתפתחות שלנו. שזה ישכנע אותנו להיכנס לחינוך הזה, להתחיל להשתנות על ידי כל מיני ידיעות והפעלות וכך נוכל להגיע לעולם יפה, וטוב. עכשיו, אנחנו נמצאים רק בפתחו של העולם החדש. והיפוי שבדבר, שאדם שמתקשר עם אחרים, הוא מתחיל להרגיש כבר את העולם, את החיים, דרך האחרים. כמו שאני שאוהב את הילד הקטן שלי, אני כאילו נמצא איתו יחד בבית ספר ובכל מקום, וכשהוא נוסע לאיזה מקום אני כאילו נמצא איתו שם, אני כאילו נהנה ממה שהוא נהנה, אני כאילו מרגיש מה שהוא מרגיש. יוצא, שברגע שאני מתחיל להתקשר כך לכל העולם, אני מתחיל לקבל התרשמות מכל העולם, פתאום יש לי ידיעה, הרגשה, כמו לכל בני האדם שבעולם. אני מרחיב את החיים שלי, עד כדי כך שאני בכלל לא חי בתוכי אלא חי בהם. וכאן אני נוגע גם באיזו נקודה נצחית שבי, היכולת ממש להרגיש את החיים החוץ גופיים שלי, במידה שאני נכלל עם כולם במערכת של ערבות הדדית.

5.2 הפסיכולוגיה החדשה- הוראות הפעלה

אורן: אמרת שהמפתח הוא ויתורים.
נכון, המפתח הוא ויתורים. זה אחד מהדברים. הלימוד לערבות הדדית צריך להיות הדרגתי. קודם כל אנחנו צריכים ללמוד פסיכולוגיה של האדם, ולאחר מכן פסיכולוגיה של שני חברים, ולאחר מכן פסיכולוגיה של בני זוג, יחס הורים לילדים, יחס אנשים לשכנים, יחס לקרובים, אני לחמותי וכולי, לכאלה שנמצאים באיזו מין ביקורת הדדית. ומתוך זה לאט לאט להגיע לחוגים רחבים יותר, עד מקומות העבודה, איך שם אני צריך להתייחס ולהיות בערבות הדדית, ואחר כך באומה, ואחר כך בעולם. זאת אומרת, צריכה להיות כאן הפעלה הדרגתית מדברים קרובים ונגישים שאנחנו יכולים להבין אותם, עד שאנחנו מקבלים התפעלות, התרגשות, ניסיון, חדות חושים, ולעבור לחוגים רחבים יותר, רחוקים מאיתנו. עד שנתחיל ללמוד אילו מדינות יכולות להתחבר זו עם זו, פרלמנטים למיניהם, שליטים, וכולי. נדמיין את המערכות האלה באיזו צורה, ואז נראה עד כמה שאנחנו נכללים בזה, פתאום נבין אילו שינויים צריכים לבוא בעולם. כי עכשיו אנחנו רואים שכל השליטים לא מסוגלים להביא כלום, חסר להם חינוך. חסר להם חינוך של ערבות הדדית, חינוך על מערכות אינטגרליות. הם לא מסתכלים על העולם דרך משקפיים של ערבות הדדית.

הם צריכים לקבל בתוכם את ההתפעלות, את ההתרגשות, את ההבנה, את השיטות, איך להגיע לזה, איך לעשות קשר בין זה לזה, עד כדי להגיע לאהבה.
וויתור הדדי וודאי שהוא חייב להיות באמצע. ולא שאני עושה איתך עסק, וכבר בתוך העסק, בתוך הסכם, אני מכניס שם כל מיני דברים כדי שאני אוכל להפר אותו, כי אני צריך לסדר אותך, וכן הלאה. מלכתחילה הולכים לקשר טוב. וברור לנו בתוך הסעיף הראשון של כל ההסכמים שאנחנו לא יכולים להפר אותם, שאנחנו לא יכולים לברוח זה מזה. אז כל הבעיה ובכל הרמות, היא רק בעיית החינוך.

5.3 הערבות ההדדית, רשת הקשר בינינו- מחוייבת מצד ההתפתחות שלנו

הערבות ההדדית היא אותה רשת קשר בינינו שקושרת אותנו בכל העולם. היא התגלתה לפני שנים, כבר התחילו לכתוב על זה ב-club of rome בשנות השישים. התחילו לדבר על זה

מדענים מתחילת המאה העשרים, שאנחנו כולנו קשורים זה לזה במושג שנקרא "נאוספירה", ומאז ועד היום יש על כך הרבה מחקרים. אבל **הערבות ההדדית היא אותה הרשת שהתגלתה והיא קושרת אותנו יחד ולא נותנת לנו לברוח**. ואם אנחנו רוצים להפר אותה, אנחנו יכולים להגיע להתפרצות של מלחמות גדולות מאוד, שבכל זאת אחר כך הייסורים והבעיות יחייבו אותנו שוב להגיע לאותו סוג קשר, ההדדיות- ויתור ההדדי וערבות הדדית ואהבה הדדית. יכולים להגיד לי שפעם האנושות גם חשבה על כך, כבר כתבו על זה לפני חמש מאות שנה כל מיני אוטופיסטים, ולפני מאה שנה שם ויותר חשבו על זה קומוניסטים למיניהם, וגם היום, קיבוצניקים למיניהם, זה הכל נכון. רק אנחנו צריכים להבין, **אף פעם בהיסטוריה זה לא היה מחויב מצד ההתפתחות שלנו**. הם היו אנשים בודדים שראו שזה הכרחי, ושבסופו של דבר של האנושות תגיע לזה. אז ראה את זה תומאס מאן מלפני מאות שנים, ואחר כך כל מיני קומוניסטים ברוסיה וביתר המקומות, אבל הם היו בודדים, אף פעם עמך לא הלך איתם. כי הם ראו את זה מראש להרבה שנים קדימה, והיה נדמה להם שהם יוכלו לממש את זה כבר כאן ועכשיו. אנחנו מתחילים לדבר על זה כאן ועכשיו **מפני שהמשבר הזה הוא רב גווני והוא בדיוק מצביע על מה שחסר לנו, ערבות הדדית. זאת אומרת, זה לא בא בגלל שבא לנו, שאנחנו רוצים שזה יקרה, אלא זה בא כדבר המחויב מצד הטבע, מצד ההתפתחות שלנו**.

5.4 הוראות הפעלה ליצירת השינוי בטבע האדם

אורן: איך מעבירים אדם מהרמה של לתפוס את הרעיון הזה שכלית, לרמה רגשית של היותו מסוגל לבצע את הויתור.

רק על ידי זה שאדם רואה ומרגיש מתוך ראייה של הרבה מאוד דוגמאות, עד כמה הוא קשור לאחרים ותלוי באחרים,

עד כמה אין לו ברירה, ומצד שני עד כמה זה טוב להיות קשור באופן נכון. הוא יראה וירגיש איזה רווח ואיזה הפסד יש לו מזה ומזה, וזה בעצם השכנוע.

האמצעי השני הוא הפעלות.

אנחנו צריכים להפעיל קבוצות של בני אדם, בכל מיני שאלות ותשובות, משחקים,

שירים וסרטים למיניהם.

להעביר באדם התפעלות הרגשית בעד ונגד הערבות והחיבור,

ולהראות לו מה כן ומה לא, ובצורה מאוד מעשית מה זה יכול לגרום.

האמצעי השלישי הוא, להשתמש במה שנקרא "הרגל נעשה טבע שני".

- אם אדם מתרגל להתחשב ולהיות קשור בערבות הדדית בקבוצה קטנה, ובה הוא לאט לאט לומד את זה כי כדאי לו, אז משם הוא גם יכול להעביר את הדברים האלה לחוג רחב יותר ויותר, עד שהוא מגיע למצב שהוא באמת מרגיש את כל העולם כאותו חוג.

- בנוסף חייבים להפעיל מדענים שמדברים על כך מצד הטבע היבש, מהשכל הבריא. שהם מספרים מה קורה ומה יקרה בצורה כזאת או אחרת, כמו רופא שאומר "יש לך מחלה כזו ורק התרופה הזאת תעזור לך, והתרופה נמצאת ממש בהישג ידך". נכון שזה קשה, אבל אדם ייתן כל דבר בעד נפשו.

- עלינו להשתמש בכוח הסביבה כי היא משכנעת אדם לכל דבר. אתה יכול להגיד על חפץ בצבע שחור שהוא בצבע לבן במקום שחור, ואם יחד איתך יעמדו עוד עשרים אנשים ויגידו לי עשרים שעות שזה לבן, אז אני יחשוב שזה לבן. כי המוח שלי יקבל תכנות אחר. זה יתהפך אצלי ופתאום על ידי השכנוע החיצון אני יתחיל לראות שזה לבן. יש לכך הוכחות ממשיות. זאת אומרת, השפעת הסביבה על האדם משנה בו את היוצרות, את כל מה שאנחנו רגילים כי כך גם גדלנו, אנחנו לא ידענו מה זה ואיך זה כל דבר, אלא לימדו אותנו. אנחנו רק צריכים להבין שאפשר ללמד אדם הכל, קשה למחוק את הדברים, ואנחנו לא עושים זאת, אנחנו סך הכל רק מתקנים לו את העיוות האגואיסטי הזה, כדי שישתמש דרך האחרים להשפיע טוב לעצמו.

- בסופו של דבר, דווקא בזה יש לו את הרווח האגואיסטי הבטוח. איך יכול להיות שלא? הרי הוא מרוויח מכך שכולם מסביבו דואגים לו, מבטיחים לו כל טוב, מי לא רוצה בכך? הוא רק צריך לוותר בשביל זה, אבל הרי על כל דבר צריך לשלם. אבל זה גם לא כל כך לוותר, כי

ברגע שהוא מתחיל להתייחס לשני יפה ובאהבה, אז הוא גם נהנה מזה שהוא נותן לשני. אנחנו לא אומרים לאדם שהוא צריך כל הזמן להיות בתסכולים, כל הזמן להיות בלחץ, כל הזמן להרגיש "אין לי ברירה ולכן אני כל הזמן מתנהל איתך טוב", וזה עולה לו בהמון כוח נפשי ומאמצים פנימיים, לא כך.

אנחנו צריכים להעמיד כאלה כלי תקשורת, כאלה השפעות חיצוניות על האדם שהוא ישתנה ופתאום יהיה לו קל. פתאום הוא ייחנה מכך שהוא מתייחס אלייך טוב. הוא נמצא בעולם שכולו טוב, מכל הצדדים מתייחסים אליו טוב ולכולם הוא מתייחס טוב. הכל צריך ללכת מפסים של הכרחיות לפסים של עשייה מרצון. קודם באונס ואחר כך ברצון.

אורן: דיברת קודם על אמא שיש לה ילד ויש את הילד של השכן. ואמרת שברגע שתהיה

לאמא אהבה לילד של השכן אז היא לא תראה בו רע. איך אנחנו מכניסים בלב של כל אדם, אהבה למישהו?

הרגל ולא יותר, כי "הרגל נעשה טבע שני".

זה נעשה באמצעות שכנוע על ידי הסביבה,

דוגמא טובה מאחרים,

סרטים ושירים וכל דבר שמשפיע על האדם,

מדובר על השפעת הסביבה. השפעת הסביבה יכולה לשכנע אותי, לתכנת אותי בצורה כזאת

שאני אהיה ההיפך, אשנא את הבן שלי ואוהב את הבן של השכן.

הסביבה יכולה לעשות הכל, היא יותר חזקה מהטבע שלי.

כי הסביבה פועלת בדרגת האנוש ואילו הטבע שלי פועל בדרגת הבהמה, החי. אנחנו רואים

איך על ידי סביבה אנחנו משנים את האדם להיות לגמרי הפוך. היו לו תכונות למיניהן, ופתאום הוא

נכנס לסביבה ויוצא ממנה שונה. זאת אומרת, השפעת הסביבה היא ההשפעה הכי חזקה מכל יתר השפעות.

אורן: מה הסיכום לשיעור שלנו של היום?

אנחנו הגענו לעידן החדש, אנחנו נמצאים לפני ההכרחיות לשנות את היחס בינינו מהתחרות האגואיסטית לערבות הדדית, ואחר כך אפילו לאהבה הדדית, שבנויה תחילה על הכרחיות שבאה לנו מצד המצב הנוכחי, מצד הטבע, ומההכרחיות אנחנו מגיעים לווייתור הדדי ואחר כך להתחשבות ההדדית.

אנחנו צריכים לבנות את מערכת ההסברה ומערכת ההשכלה ומערכת החינוך כך, שמשך הרבה מאוד זמן ובהדרגה הם ישפיעו על האדם, על הקבוצות, על הסביבה, על העם והמדינה ועל כל המדינות יחד, עד שכולנו נקבל חינוך אחד, איך לחיות בבית אחד בצורה יפה.

(סוף השיחה)